ศุกร์
6
กันยายน

สัปดาห์ที่ 22
เทศกาลธรรมดา

สดด 100:1-5

ทำวัตรสัปดาห์ที่ 2

วันศุกร์ต้นเดือน

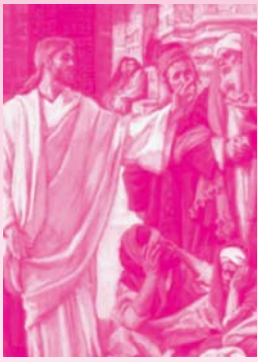

บทอ่านที่ 1 **คส 1:15-20**

พระองค์ทรงเป็นภาพลักษณ์ของพระเจ้าที่เรามองไม่เห็น ทรงเป็นบุตรคนแรกในบรรดาสิ่งสร้างทั้งปวง เพราะสรรพสิ่งทั้งในสวรรค์และบนแผ่นดิน ทั้งที่แลเห็นได้และไม่อาจแลเห็นได้ เทพนิกรบัลลังก์ เทพนิกรนาย เทพนิกรเจ้าและเทพนิกรอำนาจ ล้วนถูกสร้างโดยพระองค์ทั้งสิ้น ทุกสิ่งถูกเนรมิตขึ้นโดยพระองค์ และเพื่อพระองค์ พระองค์ทรงดำรงอยู่ก่อนสรรพสิ่ง และสรรพสิ่งดำรงอยู่เป็นระเบียบในพระองค์ พระองค์ทรงเป็นศีรษะของร่างกาย คือพระศาสนจักร พระองค์ทรงเป็นปฐมเหตุ ทรงเป็นบุคคลแรกในบรรดาผู้ตายที่กลับคืนชีพ ทั้งนี้เพื่อพระองค์จะได้ทรงเป็นเอกในทุกสิ่ง เพราะพระเจ้าพอพระทัยให้ความบริบูรณ์ทั้งปวงอยู่ในพระคริสตเจ้า และให้สรรพสิ่งคืนดีกับพระเจ้าโดยทางพระองค์ พระคริสตเจ้าโปรดให้ทุกสิ่งมีสันติ ด้วยพระโลหิตที่ทรงหลั่งบนไม้กางเขนของพระองค์ ทั้งสิ่งที่อยู่บนแผ่นดินและสิ่งที่อยู่ในสวรรค์

พระวรสาร **ลก 5:33-39**

เวลานั้น มีผู้ทูลพระเยซูเจ้าว่า “ศิษย์ของยอห์นจำศีลอดอาหารและอธิษฐานภาวนาบ่อย ๆ ศิษย์ของชาวฟาริสีก็ทำเช่นเดียวกัน ส่วนศิษย์ของท่านกินและดื่ม” พระเยซูเจ้าตรัสว่า “ท่านจะให้ผู้รับเชิญมาในงานแต่งงานจำศีลอดอาหารได้หรือขณะที่เจ้าบ่าวยังอยู่ด้วย แต่จะมีวันหนึ่งที่เจ้าบ่าวถูกแยกจากไป วันนั้นผู้รับเชิญจะจำศีลอดอาหาร”

พระองค์ยังตรัสอุปมาให้เขาฟังอีกว่า “ไม่มีใครฉีกผ้าจากเสื้อใหม่ไปปะเสื้อเก่า เพราะเสื้อใหม่จะขาด และผ้าจากเสื้อใหม่จะไม่เข้ากับเสื้อเก่าอีกด้วย

ไม่มีใครใส่เหล้าอุ่นใหม่ลงในถุงหนังเก่า เพราะเหล้าใหม่จะทำให้ถุงหนังขาด เหล้าจะรั่ว และถุงหนังก็จะเสีย แต่ต้องใส่เหล้าใหม่ลงในถุงหนังใหม่ ไม่มีใครที่ดื่มเหล้าอุ่นเก่าแล้วอยากดื่มเหล้าใหม่ เพราะเขาย่อมกล่าวว่า ‘เหล้าเก่านั้นดีกว่า’”

ข้อคิด

ข่าวดีของพระเยซูเจ้าต้องการหัวใจใหม่ เหมือนเหล้าอุ่นที่ต้องการถุงหนังใหม่ การเกิดใหม่เข้าสู่พระอาณาจักรของพระเจ้า หมายถึงการเปลี่ยนแปลงตัวเราให้เหมือนกับพระคริสตเจ้า เพื่อเราจะได้สามารถรับและเก็บรักษาพระวาจาของพระเจ้าไว้ได้

นักบุญออกัสตินกล่าวถึงพระวรสารว่า เป็นทั้งเก่าและใหม่อยู่เสมอ ขอให้เราเก็บขุมทรัพย์อันถาวรแห่งพระวาจาไว้กับเราตลอดไป และชื่นชมยินดีเมื่อมีการประกาศพระวรสาร เราไม่อาจเข้าใจถึงคุณค่าอันประเสริฐสุดแห่งพระวรสารของพระเยซูเจ้า